

BIULETYN TYGODNIOWY CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

31 lipca- 6 sierpnia 2012 r.

32/179

Wiadomość tygodnia

POWSTANIE WARSZAWSKIE na wystawie "Oblicza wolności"

Kościół św. Jacka i Klasztor dominikanów na ul. Freta był niezwykłym świadkiem Powstania 1944. Serdecznie zapraszamy na Warszawską Starówkę.

Wystawa plenerowa promująca Muzeum Miejsca Freta 10 organizowana przez Muzeum Powstania Warszawskiego i OO. Dominikanów pod honorowym patronatem Anny Komorowskiej, małżonki Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Otwarcie wystawy nastąpiło 2 sierpnia 2012 roku przy dominikańskim kościele Św. Jacka na Starym Mieście.

Wystawę stworzono na podstawie relacji świadków – Elżbiety Eleonory Kasznicy, Janiny Danuty Łuszczewskiej – Heine, Adama Heine, Zbigniewa Galperyna.

Za: www.dominikanie.pl

Scenografia wystawy nawiązuje do neogotyckich arkad tzw. kramów dominikańskich dobudowanych w tym miejscu w XIX wieku, a rozebranych w 1947 podczas odbudowy kościoła. Wystawa ukazuje historię Warszawy przez pryzmat miejsca - Kościoła Św. Jacka i Klasztoru Dominikanów. W ogólnym kalendarium przedstawiamy ważne wydarzenia od przybycia dominikanów w roku 1603, aż do współczesności. W wystawie koncentrujemy się jednak na wydarzeniach z Powstania Warszawskiego, gdy na terenie kościoła i klasztoru działał szpital polowy, a od 25 sierpnia dowodził stąd bohaterską obroną

Starego Miasta płk Karol Ziemiński „Wachnowski”.

Historię opowiadamy poprzez relacje bezpośrednich uczestników wydarzeń, pacjentów szpitala: rannej pary z Parasola, która ewakuowała się kanałami oraz ciężko rannego „Antka”, który przeżył całą gehennę rannych pozostawionych tu do przyścia Niemców. Potwierdzeniem oraz ilustracją opisanych wydarzeń są akta Głównej Komisji Badania Zbrodni Niemieckich, bogaty materiał fotograficzny oraz dokumenty archiwalne. Mocno, autentyzmem chwili przemawiają meldunki i

rozkazy Grupy „Północ” z kolejnych dni sierpnia 1944. Osobne miejsce poświęciliśmy powstańczym pożegnaniom, akcji odnajdywania i pochówku ciał najbliższych, tu dokumentem są protokoły ekshumacyjne PCK.

Wszelkie opisy są przygotowane w języku polskim i angielskim, ze względu na lokalizację w miejscu szczególnie odwiedzanym przez turystów. Wystawa promuje planowane tu Muzeum i pokazuje na przykładzie Powstania Warszawskiego, jak istotną ośią wydarzeń był kościół Św. Jacka i klasztor dominikanów. Za: www.1944.pl

Wiadomości krajowe

Pielgrzymki w drodze na Jasną Górę

Tradycyjnie sierpień to w Polsce pełnia sezonu pielgrzymkowego. W drodze na Jasną Górę jest szereg grup, które zmierzają na uroczystości Wniebowzięcia Naj-

świętszej Maryi Panny. Tylko dzisiaj na szlak wyszli pątnicy z Bielska-Białej, Krakowa, Radomia, Kielc, Łowicza czy z Warszawy.

Ze stolicy wyszły aż dwie grupy. 301. Warszawską Pielgrzymkę Pieszą pożegnał

kard. Kazimierz Nycz, który w homilii zwrócił uwagę na konieczną dziś wielką troskę o rodzinę, w kontekście problemów demograficznych Polski.

„To jest obowiązek państwa, to jest także obowiązek Kościoła, samorządu. Ale trze-

ba podkreślać, że to jest także obowiązek samych rodzin, żeby nie uległy pokusie wygody jednego dziecka, tłumacząc się czasem, że na więcej ich nie stać” – mówił metropolita warszawski.

Mszy św. dla uczestników Warszawskiej Pieszej Pielgrzymki Akademickiej Grup „17” przewodniczył natomiast bp Marek Solarczyk, pomocniczy biskup diecezji warszawsko-praskiej.

„To jest przede wszystkim moment, kiedy stajemy z pełną otwartością i prosimy: Panie, niech to będzie Twój czas. To jest również doświadczenie tego, że kiedy człowiek staje w swoich różnych utrudzeniach, ograniczeniach, jedną z wielkich radości i wsparciem dla niego jest właśnie wspólnota, wspólnota tych, na których może liczyć” – stwierdził bp Solarczyk.

W drodze ku częstochowskiemu sanktuarium są również grupy z Wybrzeża oraz Kaszubska Piesza Pielgrzymka z Helu, która do przejścia ma w sumie 640 km.

Za: [Radio watykańskie](#)

Rekolekcje Ruchu Czystych Serc

Już po raz 13 odbywają się – prowadzone przez chrystusowców – letnie rekolekcje Ruchu Czystych Serc. Zainteresowanie rekolekcjami jest tak duże, że organizatorzy – Redakcja czasopisma „Miłujcie się” na czele z ks. Mieczysławem Piotrowskim SChr pierwszy raz zaproponowali drugi termin rekolekcji.

I turnus trwał w dniach 22-29.07, II turnus zaś 29.07.-05-08. Do Gródka nad Dunajcem przybyło łącznie w dwóch turnusach blisko 500 młodych ludzi z różnych stron Polski a także z Niemiec, Austrii, Anglii, Ukrainy.

Tygodniowe rekolekcje wypełnione były, jak co roku, modlitwą oraz licznymi konferencjami traktującymi o miłości, rodzinie, małżeństwie, czystości, modlitwie, wierze, powołaniu, działaniu złego ducha i obecności Jezusa w Eucharystii. Głosili je zaproszeni prelegenci, m.in.: Jacek Pulikowski, ks. Dariusz Oko, Lech Dokowicz, Rafał Porzeziński. Spotkaniu towarzyszył zespół Lumen wraz z założycielem, kompozytorem Zbigniewem Małkiewiczem. Obecni byli kapłani chrystusowcy, ale także duszpasterze młodzieży i animatorzy parafialnych wspólnot RSC z kilku miast w Polsce oraz siostry zakonne: Misjonarki Chrystusa Króla, Urszulanki Unii Rzymskiej i Siostry

Sercanki. Rekolekcjom błogosławił biskup tarnowski Andrzej Jeż.

Uczestnicy rekolekcji przyjechali na ćwiczenia duchowe z różnymi nurtującymi ich pytaniami dotyczącymi przeżywania ich młodości i miłości – często związanej z pierwszym zakochaniem oraz pytaniami dotyczącymi Boga. Młodzież odpowiedzi poszukiwała w fachowych wykładach, ale także na modlitwie różańcowej, adoracji, i codziennej Mszy Świętej. Podczas rekolekcji nie zabrakło też czasu na rekreację: spacer po górach, mecz piłki siatkowej, tańce. „Przyjeżdżamy tu, bo tu czuje się Boga a poza tym każdy potrzebuje duchowego kopniaka” – mówili młodzi rekolektanci.
Za: www.chrystusowcy.pl

Poświęcenie pomnika Bł. Alojzego Lugiidy SVD – męczennika II wojny światowej

2 sierpnia w Winowie niedaleko Opola poświęcono pomnik bł. o. Alojzego Lugiidy, werbisty, męczennika okresu II wojny światowej. Uroczystość była elementem obchodów 25 lecia Parafii Ducha Świętego w Winowie. Poświęcenia pomnika dokonał ks. bp Andrzej Czaja, biskup pomocniczy Diecezji Opolskiej. Pomnik stanął obok plebanii, przy drodze do kościoła.

„Niekörtzy mówią, że twarz figury jest nieco inna niż na zdjęciach. – mówią przedstawiciele parafii. – Może i inna, bo i nie ten profil – ważne, że nasz Błogosławiony jest Owocem Winnego Krzewu, czyli Kimś, dla którego źródłem życia był Najświętszy Sakrament.” W uroczystości poświęcenia wzięła udział rodzina błogosławionego, okoliczni księża i parafianie.

Bł. o. Alojzy Liguda urodził się 23 stycznia 1898 roku. Mając 15 lat został przyjęty do Niższego Seminarium Misyjnego Misjonarzy Werbistów w Nysie, w Domu Św. Krzyża. Naukę przerwała mu wojna. Świecenia kapłańskie otrzymał 26 maja 1927 roku. W czerwcu 1939 roku o. Ligudzie powierzono urząd rektora w Górnej Grupie. W listopadzie 1940 roku został wraz z innymi kapłanami areztowany i przewieziony do obozu koncentracyjnego w Stutthofie, a po jakimś czasie do Dachau. O. Liguda zakończył męczeńskie życie w nocy z 8 na 9 grudnia 1942 roku, w święto Niepokalanej, której był wielkim czcicielem. Za: www.werbisci.pl

IX Ignacjańskie Dni Młodzieży

Już po raz dziewiąty w podkarpackiej Starej Wsi zebrała się młodzież związana z jezuickim duszpasterstwem Magis. W tym roku po raz pierwszy na Ignacjańskie Dni Młodzieży przybyli także przedstawiciele Słowacji i Węgier.

Koncerty i free-stylowe prezentacje, a szczególnie zajęcia warsztatowe zbliżają młodych do siebie nawzajem. W ramach programu mogli oni wziąć udział w różnorodnych warsztatach prowadzonych przez

profesjonalistów z danej dziedziny i wykwalifikowanych warsztatowców. Są one wprowadzone na różnych płaszczyznach rozwoju: społecznej, obywatelskiej, patriotycznej, emocjonalnej, kulturalnej, artystycznej, naukowej i sportowej.

Za motto Ignacjańskich Dni Młodzieży, w trwającym właśnie Roku Piotra Skargi, przyjęto słowa tego wielkiego polskiego jezuita „Uczynkiem, a nie słowy”. Współorganizator imprezy, O. Damian Mazurkiewicz, wyjaśnia je następująco: „O tej zachęcie każdy z nas wie, że nie tylko w naszym życiu liczą się słowa, których teraz mamy multum, ale też żeby zacząć działać, żeby zapalić się do konkretnego czynu”.

Jeszcze przed rozpoczęciem IDM-ów został ogłoszony konkurs na zwiastun do filmu o ks. Piotrze Skardze. Była to dla młodych doskonała okazja do lepszego poznania postaci, znanej im głównie z lekcji szkolnych. Konkurs wygrał zwiastun nakreślony przez wspólnotę Magis z Nowego Sącza. Impreza rozpoczęła się 28 lipca i trwała do 1 sierpnia, kiedy to zakończyła się uroczystą Mszą Świętą.

Za: [Radio watykańskie](#)

W Pieniężnie rekolekcje dla członków Świeckiego Instytutu Chrystusa Króla

W dniach od 21-28.07.2012 r w Seminarium Misyjnym Księży Werbistów w Pieniężnie odbyły się coroczne rekolekcje zamknięte dla aspirantów i kandydatów Instytutu Świeckiego Chrystusa Króla. Tydzień wcześniej podobne rekolekcje odbyli bracia profesii Instytutu w Częstochowie u oo. Jezuitów. W rekolekcjach uczestniczyło 14 osób. Rekolekcje prowadzili prof. Mirosław Bogacki i Krzysztof Łaszuk- profesii Instytutu, którzy na podstawie Pisma św., Dokumentów Soborowych, Konstytucji Instytutu i własnego doświadczenia pomagali młodym bracią pogłębiać następujące tematy: Potrzeba ciszy, Kim jestem, Moje sakramenty inicjacji chrześcijańskiej, Moja modlitwa, Moja praca, Potrzeba integracji, Jezus prawdziwy mężczyzna, Eschatologia. Głęboka cisza, modlitwa, wspaniałe warunki lokalowe i kulinarne oraz posługa Księży Werbistów pomagały w wypoczynku i we wzroście w wierze tym, którzy chcą poznać życie w Instytucie Świeckim Chrystusa Króla. *Krzysztof Łaszuk*

ARBORES VITAE - ekologiczna wystawa w Krakowie

Puszcza Białowieska gości u franciszkanów w Krakowie: wystawa 100 wielkoformatowych zdjęć zatytułowanych ARBORES VITAE – Drzewa życia autorstwa Jana Walencika w sierpniu i wrześniu jest eksponowana na skwerze przy bazylisce św. Franciszka vis-à-vis „okna papieskiego” przy ul. Franciszkańskiej 3. Organizatorem plenerowej wystawy jest Fundacja Europejskie Centrum Ziemi przy współpracy organizacyjnej Ruchu Ekologicznego św. Franciszka z Asyżu i krakowskich franciszkanów.

Jan Walencik to ceniony na świecie polski dokumentalista i fotograf przyrody. Ekspozycja ma na celu zwrócenie uwagi na wyjątkowość Puszczy Białowieskiej, ostatniego na świecie pierwotnego lasu nizinnej strefy umiarkowanej. Jest hołdem dla wyjątkowego piękna Puszczy, a zarazem apelem o jej ratowanie.

Ale ARBORES VITAE (Drzewa życia) to oprócz wrażeń wizualnych i estetycznych także szeroko zakrojony program edukacyjny. Fotografie uzupełniają plansze informacyjne o Puszczy i innych lasach

pierwotnych, a także o znaczeniu drzew dla ekosystemu i człowieka. Informacje przygotowali wybitni znawcy Puszczy Białowieskiej. Wszystkie teksty są zarówno w języku polskim jak i angielskim. Warto dodać, że wystawa plenerowa prezentuje się niezwykle efektownie zarówno w ciągu dnia, jak i nocą, kiedy jest podświetlona. Częścią wystawy jest także wielkoformatowa mapa podłogowa obrazująca dziedzictwo naturalne Polski, z zaznaczeniem obszarów włączonych do Europejskiej Sieci Ekologicznej programu NATURA 2000. Edycja krakowska odbywa się po patronatem Polskiego Komitetu ds. UNESCO, Ministra Środowiska, Marszałka Województwa Małopolskiego, Prezydenta Miasta Krakowa oraz Dyrektora Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Krakowie a w komitecie honorowym jest m.in. przewodniczący REFA o. Stanisław Jaromi.

Całość dopełnia bogata oferta edukacyjna oraz kino z filmami poświęconymi Puszczy Białowieskiej. W każdą sobotę o 18.00 w klasztornej auli bł. Jakuba będą się odbywać bezpłatne projekcje filmów dokumentalnych o Puszczy Białowieskiej zrealizowanych przez Bożenę i Jana Walencików, m.in. ich najnowszy serial telewizyjny pt. „Saga prastarej puszczy”, który jest pierwszą próbą stworzenia fabularyzowanego serialu o przyrodzie. Każdy odcinek kręcony jest z perspektywy nie gościa, lecz mieszkanka Puszczy – wilka, rysia, nornicy czy żuka Za: www.swietostworzenia.pl

Rowerowe pielgrzymowanie na północ Europy

Stało się! Oficjalnie rozpoczęła się VI wyprawa rowerowa Niniwa Team pod hasłem „Misja B XVI – Nordkapp”. Ekipa 20 śmiałków wyruszyła 1 sierpnia tradycyjnie już z Kokotka. Rowerzyści

zmierzają na najbardziej wysunięty na północ kraniec Europy – przylądek Nordkapp. Intencją rajdu jest wsparcie i modlitwa za Kościół i papieża Benedykta XVI. W wieczornym spotkaniu przed wyjazdem i śródowym pożegnaniu wzięli udział zaproszeni goście: zdobywca Pucharu Świata i mistrz Europy w kolarstwie torowym, Tomasz Schmidt oraz Artur Bilewski, wielokrotny mistrz Polski w kolarstwie szosowym i triathlonie. Profesjonaliści podzielili się hojnie i z życzliwością swoimi doświadczeniami. Eucharystii koncelebrowanej o 5.00 rano przewodniczył ks. bp. Jan Wierczok. Po Mszy świętej – nowość! Wspólne, plenerowe śniadanie dla wszystkich. Potem jeszcze pożegnania, błogosławieństwo uczestników, poświęcenie rowerów, parę słów zachęty od zaproszonych gości i w drogę!

Rowerzyści przemierzać będą dziennie co najmniej 150 km, z 30-kilogramowym bagażem, bez wsparcia samochodu technicznego i zaplanowanych noclegów. Trasa rajdu prowadzi przez Polskę, Litwę, Łotwę, Estonię, Finlandię, Szwecję i Norwegię. Codzienne relacje z wyprawy można śledzić na www.niniwateam.pl.

Za: www.oblaci.pl

Refleksja Tygodnia

Katecheza Benedykta XVI o Św. Alfonsie Liguori

Podczas audiencji generalnej 1 sierpnia w Castel Gandolfo papież Benedykt XVI wskazał na przykład dzisiejszego patrona, św. Alfonsa Marii de Liguori, założyciela redemptorystów. Ukazując go jako nauczyciela ufniej modlitwy, przybliżył wiernym jego „wyjątkowo cenne i pełne duchowej inspiracji nauczanie”. Zapraszamy do zapoznania się z pełnym tekstem papieskiej katechezy.

Katecheza Benedykta XVI audiencja generalna 1.08.2012

Drodzy Bracia i Siostry!

Dzisiaj przypada liturgiczne wspomnienie św. Alfonsa Marii de Liguori, biskupa i doktora Kościoła, założyciela Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela, patrona

teologów moralistów i spowiedników. Św. Alfons jest jednym z najbardziej znanych świętych XVIII wieku ze względu na swój prosty i bezpośredni styl nauczania oraz naukę o sakramencie pokuty; w czasie wielkiego rygoru, jaki był owocem wpływu jansenizmu, św. Alfons wzywał spowiedników do posługiwania tym sakramentem wyrażającym radosne objęcie Boga Ojca, który w swoim nieskończonym miłosierdziu niestrudzenie przyjmuje każdego skruszonego syna.

Dzisiejsza uroczystość daje nam okazję do zatrzymania się nad nauczaniem św. Alfonsa dotyczącym modlitwy, nauczaniem wyjątkowo cennym i pełnym duchowej inspiracji. Sięgnijmy do traktatu z 1759 roku noszącego tytuł Modlitwa – środek zbawienia, który uważał on za jeden z

najbardziej pożytecznych spośród swoich dzieł. I rzeczywiście, opisuje w nim modlitwę jako „środek konieczny i pewny do osiągnięcia zbawienia i wszystkich łask, których potrzebujemy, aby uzyskać zbawienie” (Wstęp). W tym stwierdzeniu zawarta jest cała synteza rozumienia modlitwy przez św. Alfonsa.

Przede wszystkim, mówiąc, iż jest to środek, w zasadzie przypomina nam o celu, który mamy osiągnąć: o Bogu, który stworzył nas do miłości, aby móc ofiarować nam pełnię życia; ale ten cel z powodu grzechu w pewien sposób oddalił się i tylko dzięki łasce Bożej może stać się osiągalny. Aby wyjaśnić tę podstawową prawdę i bezpośrednio uzmysłowić, jak realnie dla człowieka jest ryzyko „zagubienia siebie”, św. Alfons ukuł słynną mak-

symę: „kto się modli, ten się zbawi, kto się nie modli, potępia siebie!”. Komentując to lapidarne wyrażenie dodawał, iż „zbawienie bez modlitwy jest niezmiernie trudne, wręcz niemożliwe..., lecz gdy się modlimy, zbawienie staje się pewne i bardzo łatwe” (II, Zakończenie).

I dalej: „Jeśli się nie modlimy, nie ma dla nas żadnego usprawiedliwienia, ponieważ łaska modlitwy została dana każdemu ..., jeśli nie będziemy zbawieni, to cała wina będzie po naszej stronie, ponieważ nie modliliśmy się” (tamże). Mówiąc zatem, że modlitwa jest środkiem koniecznym, św. Alfons chciał dać do zrozumienia, że w każdej sytuacji życiowej trzeba się modlić, a zwłaszcza w czasie próby i trudności. Zawsze powinniśmy pukać z ufnością do drzwi Pana, wiedząc, że On troszczy się o swoje dzieci we wszystkim. Dlatego jesteśmy zaproszeni, aby bez lęku zwracać się do Niego i z ufnością przedstawiać nasze prośby, mając pewność, iż otrzymamy to, czego nam potrzeba.

Drodzy przyjaciele, oto kluczowe pytanie: co jest naprawdę niezbędne w naszym życiu? Odpowiadamy za św. Alfonsem: „zbawienie i wszystkie łaski, jakich do tego potrzebujemy” (tamże), rozumiejąc przez to nie tylko zdrowie ciała, ale nade wszystko zbawienie duszy, które daje nam Jezus. Bardziej niż czegokolwiek innego, potrzebujemy Jego wyzwalającej obecności, która czyni nasze życie tak naprawdę w pełni ludzkim i dlatego pełnym radości. I tylko poprzez modlitwę możemy przyjąć Boga, Jego łaskę, która oświecając nas w każdej sytuacji uzdalnia nas do rozpoznania, co jest prawdziwym dobrem, a umacniając nas, czyni skuteczną naszą wolę, to znaczy uzdalnia ją do realizacji poznanego dobra. Uczeń Pana wie, że zawsze wystawiony jest na pokusę i w modlitwie nie przestaje prosić Boga o pomoc, aby ją przewyciężyć.

Św. Alfons przywołuje przykład św. Filipa Neri, który „od pierwszej chwili po porannym przebudzeniu mówił do Boga: «Panie, ochraniaj dzisiaj swoją ręką Filipa, bo jeśli nie to Filip Cię zdradzi»” (III, 3). Także

my, świadomi naszej słabości, powinniśmy z pokorą prosić Boga o pomoc, ufając jedynie w obfitość Jego miłosierdzia. W innym miejscu św. Alfons mówi: „My jesteśmy biedni we wszystkim, ale jeśli prosimy, nie jesteśmy już biedni. Jeśli my jesteśmy biedni, Bóg jest bogaty” (II, 4). W ślad za św. Augustynem zaprasza każdego chrześcijanina, aby nie obawiał się poprzez modlitwę wypraszać u Boga tę siłę, której sam nie ma, a która jest mu potrzebna do czynienia dobra, mając pewność, że Pan nie odmówi swojej pomocy temu, kto prosi Go z pokorą (por. III, 3).

Drodzy przyjaciele, św. Alfons przypomina nam, że relacja z Bogiem ma istotne znaczenie dla naszego życia. Jedynie poprzez codzienną osobistą modlitwę i uczestnictwo w sakramentach może wzrastać w nas obecność Boża, która nadaje kierunek naszemu życiu, oświeca je i czyni bezpiecznym i pogodnym, również pośród trudności i niebezpieczeństw.

Za: www.redemptor.pl

Wiadomości zagraniczne

140 lat istnienia salezjanek

Zgromadzenie Córek Maryi Wspomożycielki obchodzi 140 lat istnienia. 5 sierpnia 1872 r. w Mornese, małej miejscowości w prowincji Alessandria, 11 dziewcząt ofiaruje się Panu, poświęcając swoje życie temu, co miało stać się potem Międzynarodowym Instytutem zakonnym, obecnym w 94 krajach.

5 sierpnia 1872 r. Ks. Bosko znajduje się w Mornese. Przybył tam wieczorem 4 sierpnia, aby porozmawiać z dziewczętami, wyjaśnić znaczenie mającej się odbyć funkcji, nauczyć je odczytania odpowiedzi i formuły składania ślubów: „Należycie teraz do Rodziny zakonnej – to były niektóre z jego słów – która całkowicie należy do Maryi. Jest was mało, jesteście pozbawione środków i wsparcia ludzkiego. Niech was nic nie trapi [...]. Instytut będzie miał wielką przyszłość, jeżeli pozostaniecie proste, ubogie i umartwione. Myślcie często, że wasz Instytut ma być żywym pomnikiem wdzięczności Księdza Bosko Wielkiej Matce Boga, czczonej pod imie-

nem Wspomożycielki Chrześcijan (por. Cronistoria I 305-306). Ks. Bosko chciał, aby powstał Instytut żeński, który mógłby prowadzić podobne dzieło wychowawcze jak to, jakie on prowadził wśród chłopców. W Marii Mazzarello, która stanie się współzałożycielką, i w pierwszej grupie dziewcząt, które spotyka w Mornese, dostrzegł możliwość realizacji swojego snu.

Instytut CMW liczy obecnie 13 653 sióstr (uaktualnione dane z grudnia 2011), rozmieszczonych w 1436 wspólnotach w 94 krajach na pięciu kontynentach. Na przestrzeni lat pozostała żywą pasją ukierunkowana na wychowanie ludzi młodych w różnych kulturach, realizowana poprzez integralną formację osoby, solidarność społeczną, odpowiednią propozycję i rozwój działalności ewangelizacyjnej, formacyjnej i prewencyjnej.

Szkoły, ośrodki kształcenia zawodowego, domy dziecka, domy dla dziewcząt ulicy, stowarzyszenia zagospodarowania czasu wolnego, wolontariat, katecheza, dzieła pierwszej ewangelizacji, praca wśród tubylców, dzieła promocji kobiety, działalność związana z mikrokredytami i mikroekonomią... to tylko niektóre z form działalności, poprzez które Córki Maryi Wspomożycielki starają się realizować swoją misję wychowawczą i ewangelizacyjną, co czynią wspólnie z wieloma świeckimi współpracownikami, wolontariuszami i młodymi animatorami. Dla wielu krajów 5 sierpnia pozostał dniem, w którym są składane pierwsze śluby czasowe albo śluby wieczyste. W tym roku uroczystością o szczególnym znaczeniu będzie ta, która odbę-

dzie się w Mornese, w czasie której 5 sióstr, obecnych studentek „Auxilium” w Rzymie, złoży swoje śluby wieczyste. Będzie także obecny Przełożony Generalny ks. Pascual Chávez Villanueva i siostra Emilia Musatti, Wikaria generalna. Każda z Inspektorii uczci to wydarzenie dziękczynnymi celebracjami i inwokacjami o charakterze powołaniowym. Za: www.infoans.org

Nadzwyczajna cześć Św. Dominika w Nikaragui

Procesja z udziałem dziesiątek tysięcy wiernych rozpoczęła w Managui tamtejsze obchody ku czci św. Dominika. Należą one do najważniejszych świąt religijnych w Nikaragui. Otwiera je wyprowadzenie 18-centymetrowej figurki założyciela Zakonu Kaznodziejskiego z jego sanktuarium Las Sierritas w pobliżu Managui.

Wizerunek św. Dominika wędruje następnie stołecznymi ulicami wśród świętujących tłumów, gdzie chrześcijańskie obrzędy mieszają się z folklorem, a nawet z tradycjami pogańskimi. Po przebyciu 12 km figurka trafia do jednej z zabytkowych

świętyń historycznego centrum Managui, gdzie pozostaje aż do centralnych uroczystości patronalnych. Liturgiczne wspomnienie św. Dominika wypada 8 sierpnia, jednak w Nikaragui obchody trwają jeszcze dwa dni dłużej. Policja ocenia, że w tym roku weźmie w nich udział pół miliona osób
Za: **Radio watykańskie**

Rogacjonista nowym regensem Prefektury Domu Papieskiego

Papież przyjął rezygnację z funkcji regensa Prefektury Domu Papieskiego złożoną ze względu na wiek przez bp. Paolo De Nicolò. Zastąpi go na tej funkcji ks. Leonardo Sapienza RCI. Włoski rogakcjonista był do tej pory szefem protokołu w tejże prefekturze. W ramach tej funkcji przygotowywał m.in. papieskie audyencje ogólne.

Ponadto Ojciec Święty mianował nuncjuszem apostolskim w Tajlandii i Kambodży, a także delegatem apostolskim w Birmie i Laosie abp. Paula Tschanga In-Nama. 63-letni watykański dyplomata pochodzi z Korei i do tej pory był nuncjuszem w Ugandzie.
Za: **Radio watykańskie**

Salezianie pomagają uchodźcom w Syrii

Pracujący w Syrii księża salezianie aktywnie włączają się w pomoc dla uchodźców. Chodzi głównie o salezjańskie wspólnoty obecne w Aleppo, Damaszku i Kafroun, które na nieokreślony czas zawiesiły swe normalne zajęcia duszpastersko-edukacyjne po to, by skuteczniej nieść pomoc cierpiącej ludności. Jednocześnie, jak podkreśla ks. Munir El Rai, wikariusz inspektorii dla Bliskiego Wschodu, salezianie podejmują działania na rzecz dialogu i pojednania narodowego. Prowadzą też modlitwę o pokój i wzywają, by włączali się w nią chrześcijanie na całym świecie. Pomocą humanitarną otaczają nie tylko chrześcijan, ale i muzułmanów, głównie dzieci i młodzież.

„Dialog i współpraca to rys charakterystyczny naszych misji w krajach islamskich” – mówi z kolei ks. Václav Klement, radny ds. salezjańskich misji na świecie. „Wielkim darem w tej pracy jest rzeczywiste budowanie dialogu i otwieranie na niego młodych ludzi, zarówno chrześcijan jak muzułmanów. Bez dialogu wspólne życie jest niemożliwe. Kolejnym z wielu wyzwań, przed jakimi stoimy, jest próba zrozumienia drugiej strony. Kiedy mówimy o edukacji, dla nas jest to równoznaczne z

formowaniem sumień. Jednak nie jest to wcale takie łatwe, ponieważ te słowa dla chrześcijan i muzułmanów znaczą coś zupełnie innego. Jednak to właśnie edukacja jest kluczem do sukcesu. W wychowaniu odnosimy się nie tylko do «rozumu», ale również do «przyjaźni» i «wiary». Te trzy elementy nazywamy «systemem prewencji», który pozwala na pracę także w środowiskach muzułmańskich” – dodaje czeski salezjanin. Za: **Radio watykańskie**

Spotkanie rosyjskiej młodzieży u redemptorystów w Orsku

W dniach 26-29 lipca 2012 odbyło się w Orsku w Rosji V Diecezjalne Spotkanie Młodzieży Diecezji Saratowskiej. Spotkania te organizowane są w diecezji św. Klemensa co 3 lata, ponieważ w międzyczasie młodzież uczestniczy także w innego rodzaju spotkaniach i wyjazdach, np. w Świątynnych Dniach Młodzieży.

Odpowiadając na propozycję odpowiedzialnych za duszpasterstwo młodzieży w diecezji, podjęliśmy się zadania zorganizowania tego spotkania na terenie naszej parafii w Orsku. Oficjalnie akcja ta odbywała się od czwartku do niedzieli, ale pierwsze grupy młodzieży, szczególnie osoby zajmujące się muzyczną stroną spotkania, przyjechały już w poniedziałek. Można więc powiedzieć, że całe spotkanie trwało praktycznie tydzień, bo poprzedziły je warsztaty muzyczne.

W tych dniach do Orska przyjechała młodzież z kilkunastu parafii diecezji saratowskiej rozciągającej się od Woroneża przy granicy z Ukrainą, poprzez Kałkaz, aż do Kazania na północy i do Uralu na wschodzie, gdzie najdalej wysuniętą parafią jest właśnie Orsk. Gościliśmy więc młodzież z Woroneża, Rostowa nad Donem, Soci, Azowa, Taganroga, Nalcika, Wołgogradu, Saratowa, Marksa, Engelsa, Samary, Togliatti, Kazania, Ufy, Aleksiejewki, Orenburga i oczywiście Orska. Była też kilkunastoosobowa grupa młodzieży z Niemiec z diec. Osnobruk, którzy jako wolontariusze przyjechali do Orenburga, by pomagać przy budowie placu zabaw dla dzieci. Razem zebrało się w Orsku w tych dniach ponad 100 młodych osób oraz opiekunowie, wśród których było kilka sióstr zakonnych i pięciu księży oraz my z o. Zenonem jako gospodarze. Warto w tym miejscu podkreślić, że niektórzy uczestnicy spotkania mieli do pokonania drogę 2000 km, bo tak rozciągnięta jest nasza diecezja.

Temat V Diecezjalnego Dnia Młodzieży był zaczerpnięty z Listu św. Pawła Apostoła do Filipian i brzmiał „Zawsze się radujcie...”. W homiliach, katechezach i spotkaniach w grupach staraliśmy się podkreślać różne wymiary prawdziwej chrześcijańskiej radości. Każdy dzień spotkania wypełniała modlitwa, dwie katechezy a po nich spotkania w grupach, posiłki i czas na rekreację oraz odpoczynek. W centrum dnia była Msza św. Od piątkowego wieczoru do niedzieli obecny na spotkaniu był także Ks.

Bp Klemens Pickel z Saratowa, który swoją obecnością i słowem dodawał uczestnikom wiele prawdziwej nieskrywanej radości (...).

Spotkanie zakończyło się w niedzielę 29 lipca Mszą św. pod przewodnictwem bpa Ordynariusza i wspólnym obiadem razem z orskimi parafianami w przykościelnym ogrodzie. Trzeba przyznać, że również administracja miasta Orska pozytywnie odniosła się do naszego spotkania. Przedstawiciele władz miasta byli na oficjalnym rozpoczęciu oraz umożliwili młodzieży bezpłatne wejściówki do muzeum etnograficznego, wesołego miasteczka i na basen. Z tego ostatniego m.in. z braku czasu nie udało się skorzystać, natomiast zabawę na karuzelach nieoczekiwanie przerwała burza i ulewa. Niemniej jednak należy wyrazić uznanie administracji naszego miasta za gościnność i otwartość na inicjatywy religijne.

Po tygodniu pozytywnego zamieszania nastąpiła w Orsku cisza, którą przerywają jedynie głosy i dźwięki robotników pracujących przy zewnętrznym wykończeniu klasztoru. Mamy nadzieję, że radość, której przez ostatnie dni byliśmy tu świadkami nie zagłuchnie, ale będzie teraz rozbrzmiewała swoim wspólnotowym i osobistym tonem w tych wszystkich miejscach, do których wrócili uczestnicy V Diecezjalnego Spotkania Młodzieży Diecezji Saratowskiej. Za: www.redemptor.pl

Jubileusz u polskich kapucynów w Gabonie

Parafia pw. św. Tomasza Apostoła w Ntolum w afrykańskim Gabonie, która od 2002 roku obsługiwana jest przez braci kapucynów z Prowincji Warszawskiej, obchodziła w tym roku swój złoty jubileusz. Jak na parafię w Gabonie 50 lat to dość dużo. W związku z czym uroczystości obchodzone były z dużym rozmachem. Od początku roku jubileuszowego, czyli od listopada ubiegłego roku, miało miejsce wiele wydarzeń duszpasterskich obejmujących różne grupy z parafii: dzieci, młodzież, rodziny, chorych, osoby starsze. Zarówno w mieście Ntolum, jak i w przynależących do parafii wioskach miała miejsce peregrinacja obrazu Czarnej Madonny, połączonej z błogosławieństwem domów. Poza pracą duszpasterską miała miejsce również gruntowna przebudowa kościoła parafialnego. Został on poszerzony o 5 metrów, aby pomieścić parafian, zwłaszcza podczas większych uroczystości. Zmieniony został przeciekający dach nadając zupełnie nowy, piękniejszy kształt bryle kościoła.

Na posadzce ułożone zostały płytki. Poza tym wymieniony został ołtarz, droga krzyżowa i elementy dekoracyjne. Rozpoczęto budowę 20-metrowej wieży kościelnej, na której zostanie w przyszłości umieszczony dzwon. Będzie to swego rodzaju przeciwwaga dla trzech minaretów, nawołujących do modlitwy muzułmanów. Ukończenie tej budowy pozostaje kwestią czasu.

W niedzielę na początku lipca w Ntoun odbyły się główne uroczystości związane z jubileuszem parafii. O ich znaczeniu dla Gabonu może świadczyć obecność nie tylko dwóch biskupów i kilku księży, ale również przedstawiciele władzy państwowej: premiera, ministra rolnictwa, ministra kultury, dwóch byłych premierów i innych osobistości. Obecny minister rolnictwa jest od wielu lat członkiem rady parafialnej w Ntoun; dzięki niemu udało się przeprowadzić wiele prac w kościele.

Kościół pod wezwaniem świętego Tomasza Apostoła, w dniu swojego święta patronalnego wypełnił się kolorem czerwonym z powodu wyprodukowanej tkaniny specjalnie na okazję tego święta, z której większość obecnych uszyło sobie ubranie.

Jest to taki lokalny, afrykański zwyczaj podkreślający rangę święta.

Przewodniczącą uroczystej Mszy dziękczynnej, arcybiskup Libreville Basile Mve Engone, wspominał w czasie homilii o trudzie budowania parafii przez duchownych – najpierw ze zgromadzenia Ducha Świętego, następnie norbertanów i w końcu kapucynów. Pierwsi księża przed 50-cio laty spotykali się z oporem wyznawców tradycyjnej religii animistycznej wobec budowy kościoła. Dzięki wytrwałości ewangelizatorów ziarno słowa wydało swój plon, które wciąż wzrasta wraz z rozwojem Ntoun. Obok dobrych owoców, można

wciąż zaobserwować brak wiary i synkretyzm religijny. Pozostaje mieć nadzieję i pracować wytrwale, aby za przykładem patrona parafii św. Tomasza, niedowiarstwo przerodziło się w wiarę dającą życie. Po Eucharystii arcybiskup poświęcił nowoutworzoną grootę maryjną, a następnie wraz z innymi gośćmi zwiedził nową parafialną salę ekspozycji przedmiotów kultury gabońskiej. W sali tej umieszczone zostały maski, fetysze i cytry zbierane uprzednio przez br. Jerzego Siedleckiego – poprzedniego proboszcza w Ntoun. Niektóre z tych masek mogą mieć wielką wartość zagranicą, dzięki czemu byłoby wielu chętnych, aby je zabrać z parafii. Stworzenie takiej sali ekspozycji i jej inauguracja w obecności m.in. ministra kultury pomoże nie tylko tego nie stracić, ale rozpowszechnić dziedzictwo tutejszej kultury. Za utworzenie tej sali odpowiedzialny był br. Jacek Dytała.

W Ntoun obecnie jest czteroosobowa wspólnota: br. Paweł Truszkowski – gwardian i proboszcz, br. Jacek Dytała, br. Piotr Wrotniak oraz Thomas, osoba świecka
Za: www.kapucyni.pl

Witryna tygodnia

Wakacje z miesięcznikiem „W drodze”

O urokach podróży polskim InterREGIO, szarościach i barwach życia księdza z popegeerowskiej parafii, o Rzymie, który warto zwiedzać bez planu, przeczytamy w sierpniowym numerze „W drodze”.

Kto chce, by mu umysł przy czytaniu odpoczął, ale jednocześnie nie próżniaczył, niech sięgnie po najnowszy numer dominikańskiego miesięcznika. Znajdzie w nim historie z podróży w szerokim tego słowa znaczeniu. Numer otwiera rozmowa Romana Bieleckiego OP z Jarosławem Mikołajewskim, pisarzem i dyrektorem Instytutu Polskiego w Rzymie. Opowiada on o Rzymie nie tyle zwiedzonym, ile „przeżytym”. Wywiad Andrzeja Niziołka z Maciejem J. Drygasem dotyczy innej fascynującej podróży – twórcy, w głąb historii zapisanych jako dokument na taśmie filmowej. Zwyczajność też może być ciekawa, jak pokazuje reportaż Stanisława Zasady o proboszczu ubogiej, popegeerowskiej parafii. Tekst jest napisany tak, że od razu by się chciało dzielnemu kapłanowi pomóc. Historia i refleksje Piotra Świątkowskiego o zespole Deus Meus to dowód na to, że wartościowe dzieła często powstają poza głównym nurtem medialnym, a śpiew może stanowić świętą katechezę.

Krzysztof Palys OP opiera swoją opowieść o podróży pociągiem na myśli: Kontemplatyk to nie ktoś, kto zabierze cię na Bukowe Berdo i wpadnie w zachwyt, lecz ktoś, kto zabierze cię w zwykłe miejsce i pokaże ci

jego niezwykłość. Jak się bawili, jak podbudowali swój patriotyzm i ile funtów stracili Brytyjczycy celebrujący diamentowy jubileusz Elżbiety II – o tym w tekście Jolanty Brózdzy-Wiśniewskiej.

Paulina Wilk zabiera czytelników w podróż do Indii i rozbraja ich ze stereotypów na temat oazy duchowości, za jaką uchodzi ten kraj. Paweł Kozacki OP dzieli się wspomnieniami z podróży do kenijskiego sanktuarium maryjnego w Subukii. Rozmowa Anny Sosnowskiej z o. Leonem Knabitem dostarcza, jak to w przypadku znanego benedyktyna zazwyczaj bywa – okazji do uśmiechu i zamyślenia. Ojciec Leon mówi o

pożytkach z podróży, i o lasce wytrwania w jednym klasztorze przez wiele lat.

W dziale Orientacje znajdziemy dwie recenzje autorstwa Sylwii Klimek. Autorka pisze o filmie „Brat” w reżyserii Marcela Rasquina oraz o głośnej książce Jerzego Stuhra „Tak sobie myślę...” Kolumnę Szukającym drogi o. Jacek Salij OP wypełnia tekstem o tym, jak się do naszej wiary mają teorie o obecności cywilizacji pozaziemskich.

Felietoniści mogą się dowiedzieć czegoś o swojej twórczości z felietonu Adama Zagajewskiego, który przytacza zarówno druzgocące jak i pozytywne opinie na temat tego gatunku dziennikarskiego. Tessa Capponi-Borawska pisze o Bogu „wakacyjnym”, uśmiechniętym. Prowincjonalizm ojczystych mediów krytykuje Marek Magierowski. Jan Góra OP pisze obrazowo i z humorem o konieczności poszukiwania języka, w którym można by przekazać innym swoje doświadczenie wiary. O. Dariusz Kowalczyk SJ dzieli się refleksjami na temat powołań kapłańskich oraz motywacji dzisiejszych kandydatów na duchownych.

Komentarze do Ewangelii niedzielnych i świątecznych napisali ojcowie dominikanie: Paweł Trzopek, Szymon Popławski, Marek Pieńkowski, Michał Pac i Mariusz Tabaczek.
Za: www.dominikanie.pl

Zapowiedzi wydarzeń

Informacja o studiach z zakresu teologii życia konsekrowanego we Wrocławiu

Po raz kolejny zwracamy się do Wszystkich osób konsekrowanych z propozycją uczestnictwa w Podyplomowych Studiach Teologii Życia Konsekrowanego lub w Kursie Teologii Życia Konsekrowanego. Czym są Podyplomowe Studia Życia Konsekrowanego i czym jest Kurs Teologii Życia Konsekrowanego?

Jest to przedsięwzięcie Polskiej Prowincji Misjonarzy Klaretynów oraz Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu. Jego adresatami są przede wszystkim osoby konsekrowane.

Celem studiów jest – dalsza formacja intelektualna w zakresie teologii życia konsekrowanego. W ramach Studiów i Kursu podejmowane są podstawowe zagadnienia dotyczące ogólnej teologii duchowości, teologii powołania, konsekracji, misji, teologii rad ewangelicznych, charyzmatu, wspólnoty, profetycznego wymiaru życia konsekrowanego, prawa zakonnego, antropologii życia konsekrowanego, formacji na poszczególnych etapach i in.

Kandydaci – adresatami formacji intelektualnej Podyplomowych Studiów Teologii Życia konsekrowanego (PSTŻK) i Kursu Teologii Życia Konsekrowanego (KTŻK) są wszystkie osoby konsekrowane (świeckie i zakonne) pragnące pogłębić swoją osobistą refleksję naukową nad teologią życia konsekrowanego.

Przyjęcia na Studia i Kurs – złożenie wymaganych dokumentów: podanie o przyjęcie do Instytutu Życia Konsekrowanego, życiorys, skierowanie lub zgoda przełożonych zakonnych, w przypadku studiów – odpis dyplomu ukończenia szkoły wyższej, ksero dowodu osobistego, 4 fotografie.

Przyjmowanie zgłoszeń do 30 września każdego roku pod adres:

Dom Formacyjny Misjonarzy Klaretynów, ul. Wieniawskiego 38, 51-611 Wrocław, tel. 71/ 348 30 86;

e-mail: zk.redakcja@palabra.pl

Nauka na PSTŻK i KTŻK jest odpłatna i wynosi 600 zł. Opłata dotyczy całości roku akademickiego (300 zł za semestr).

Czas trwania - Zajęcia zarówno na Studium jak i w Kursie Teologii Życia Konsekrowanego trwają 2 lata (cztery semestry) z częstotliwością dwóch spotkań w miesiącu (2 i 4 sobota miesiąca, jednorazowo po 7 godzin). Łączna ilość jednostek w ciągu dwóch lat to ok. 254 godzin wykładowych. Wykładowcami Studium Teologii Życia

Konsekrowanego i Kursu są pracownicy naukowcy KUL, UKSW oraz PWT we Wrocławiu. W ramach PSTŻK i KTŻK organizowane jest corocznie ogólnopolskie sympozjum teologii życia konsekrowanego (również międzynarodowe). PSTŻK i KTŻK stanowią integralną całość wraz ze strukturą organizacyjną Redakcji dwumiesięcznika „Życie Konsekrowane”. Wykłady odbywają się w Domu Formacyjnym Misjonarzy Klaretynów we Wrocławiu przy ul. Wieniawskiego 38

Zdobyte kwalifikacje – uwieńczeniem dwuletnich studiów jest zdobycie dyplomu Papieskiego Wydziału Teologicznego w zakresie PSTŻK, zaś KTŻK odpowiednie zaświadczenia. Studia zamyka złożenie egzaminów z przedmiotów kursorycznych, zaliczenie przedmiotów monograficznych oraz napisanie pracy dyplomowej.

Kierownik PSTŻK i KTŻK – o. Prof. PWT dr hab. Jacek Kiciński CMF, ul. Wieniawskiego 38, 51-611 Wrocław, tel. 71/ 347 30 86, e-mail: kjcmf@wp.pl

Jacek Kiciński CMF Dyrektor Studiów i kursu ŻK –

15 lecie Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego

Obchody 15-lecia działalności Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego (SWM) „Młodzi Świata” odbędą się 12 sierpnia w Krakowie w ramach Dnia Wdzięczności. Z tej okazji odbędzie się Globalny Piknik Rodzinny w Parku Edukacji Globalnej. Zaplanowano m.in. warsztaty i gry, podczas których dzieci i dorośli będą mogli produkować kakao i wcielić się w rolę osób pracujących na misjach.

„Wdzięczność – słowo klucz do obchodów 15-lecia naszej działalności. Wszystko, czego udało się nam dokonać w ciągu tych minionych lat, to owoc wspólnej pracy tysięcy wspaniałych ludzi – misjonarzy, wolontariuszy, darczyńców, przyjaciół misji” – podkreślają organizatorzy. „Mamy świadomość, że bez błogosławieństwa Bożego, modlitwy i wsparcia duchowego nie doszłoby do skutku żadne podejmowane przez nas dzieło misyjne” – dodają. „Spotkamy się, by podsumować 15 lat naszych dokonań, by podziękować Bogu i każdemu z Was, a w końcu, by przeżywać wielką radość z faktu, że niezmiennie jesteśmy i działamy razem” – zaznaczają organizatorzy.

W ramach uroczystości o godz. 11.00 odbędzie się Msza św., a po niej prezentacja 15 lat działalności SWM.

Po oficjalnej części obchodów Dnia Wdzięczności organizatorzy zapraszają do Wiossek Świata – Parku Edukacji Globalnej na Globalny Piknik Rodzinny. Jest to propozycja dla wszystkich – młodszych i starszych, dzieci, młodzieży, rodziców, babć i dziadków. Wolontariusze podczas warsztatów i gier w Wioskach Świata będą dzielić się swoją wiedzą, doświadczeniami i stwarzać jak najlepsze możliwości poznawcze i edukacyjne dla wszystkich, którzy odwiedzą Park Edukacji Globalnej. Z tej okazji przygotowano specjalną ofertę warsztatów dla rodzin, a w Parku obok słonia pojawią się kolejne interaktywne zwierzęta, m. in. lama i wielbłąd, a także innowacyjne wielkoformatowe gry do nauki i zabawy. (...)

Celem Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego jest niesienie pomocy najuboższym z krajów misyjnych. Od 1999 r. ponad 220 wolontariuszy wzięło udział w realizacji ponad 120 projektów zagranicznych. Dotychczasową działalnością SWM objął 16 państw na 4 kontynentach. Oddziały SWM są również w Poznaniu, Wrocławiu i Świetochłowicach.

Działalność ośrodka w kraju obejmuje głównie edukację dzieci i młodzieży, kształtowanie aktywnych postaw społecznych oraz szerzenie idei wolontariatu. Podejmuje wiele różnych przedsięwzięć m.in. akcję Orawa Dzieciom Afryki, realizuje różne projekty: Adopcja miłości, pomoc obcokrajowcom, wystawy informujące o krajach Południa i wydarzenia kulturalne.

Prezesem SWM jest ks. Adam Parszywka, który cztery lata spędził w Amazonii, w mieście Manaus, gdzie pracował z dziećmi ulicy. Potem wrócił do Polski, aby kontynuować studia misjologiczne. Z jego inicjatywy powstał Park Edukacji Rozwojowej w Krakowie o powierzchni ponad 2 ha. Miejsce to zostało przygotowywane z myślą o dzieciach i młodzieży, którzy na jego terenie będą korzystać m. in. z warsztatów edukacyjnych na temat misji, prowadzonych przez wyszkolonych wolontariuszy. W parku znajdują się m. in. mapa świata, zrekonstruowane wioski afrykańskie wraz z autentycznymi przedmiotami codziennego użytku.

Celem tego przedsięwzięcia jest przekazywanie wiedzy i podnoszenie świadomości na temat różnorodności kulturowej i problemów globalnych. Ideą stworzenia Parku było przybliżenie odwiedzającym realiów misyjnych, w których żyją i pracują misjonarze oraz wolontariusze oraz uświadomienie, czym jest i na czym polega działalność misyjna

Za: www.deon.pl

ŚP. BR. JACEK F. KOSCHNY (1931-2012) OFM

Dnia 01 sierpnia 2012 r. zmarł w szpitalu w Strzelcach Opolskich w wieku 81 lat br. Jacek Franciszek Koschny, wieloletni rzeźbiarz Prowincji św. Jadwigi Śląskiej Zakonu Braci Mniejszych. Urodził się 31 marca 1931 r. w Dobrzenu Wielkim. Wstąpił do Franciszkanów 7 stycznia 1950 roku.

Profesję czasową złożył 20 kwietnia 1952 r. we Wrocławiu. Początkowo pracował jako stolarz wraz z innymi braćmi przy różnych pracach naprawczych w zniszczonych przez wojnę klasztorach Prowincji. Dnia 19 lipca 1956 r. złożył w Kłodzku profesję uroczystą. Przełożeni dostrzegając jego wielki talent artystyczny skierowali go na naukę do Rybnika, gdzie kształcił się w zakładzie stolarsko-rzeźbiarskim Franciszka Masorza.

Przez przeszło 55 lat przebywał w klasztorze w Górze św. Anny, gdzie w swoim warsztacie pracował rzeźbiąc nie tylko dla Prowincji, ale także dla wielu parafii śląskich oraz krajów misyjnych

Mszy świętej żałobnej Sp. Br. Jacka przewodniczył ks. bp Jan Wieczorek, biskup gliwicki, senior. Przybył z potrzeby serca, bo dobrze znał br. Jacka od dawna. „To był zakonnik uśmiechnięty, o otwartym sercu, rozmodlony i pracowity, dobrze znający

sztukę rzeźbiarską” – mówił biskup pod koniec uroczystości.

Homilię pogrzebową wygłosił o. Alan Tomasz Brzyski OFM, minister prowincjalny. Według niego „historia życia zmarłego brata wyznacza trzy etapy ziemskiego kształtowania się w nim rzeczywistości «domu Bożego» – mieszkania, o którym mówi Jezus w odczytanej Ewangelii: dzieciństwo i dom rodziny, młodość i formacja początkowa w zakonie franciszkańskim

oraz życie i działalność w klasztorze w Górze Św. Anny”.

Mówca wyakcentował potem ostatni etap życia br. Jacka, bogaty w działalność artystyczną. Był on artystą rzeźbiarzem, twórcą licznych figur postaci świętych, autorem szopki Bożego Narodzenia, restauratorem ołtarzy itp. „Jeśli jest prawdą, że w dziełach artysta wyraża siebie – mówił – to br. Jacek najbardziej bogactwo swojego ducha zapisał w rzeźbionych krucyfikach. Jego geniusz artystyczny potrafił w postaci zawieszzonego na krzyżu Chrystusa wydobyć głębię cierpienia. A gdy rzeźbił, nie myślał jeszcze o latach, które nadejdą, w których przez własne cierpienie trzeba mu będzie jednoczyć się z Mistrzem. I przyszły te lata cierpienia, choroby i bezsilności... Wierzę, że dziś Ukrzyżowany prowadzi go do domu Ojca niebieskiego”.

Po mszy świętej minister prowincjalny przewodniczył modlitwom żałobnym i poprowadził kondukt pogrzebowy na cmentarz klasztorny. Tym razem do grupy leżących tam zmarłych zakonników franciszkańskich dołączył br. Jacek Franciszek Kośny. Złożył on profesję uroczystą w Zakonie Braci Mniejszych w 1956 r. w Kłodzku. Za: www.franciszkanie.com

ŚP. O. JERZY T. NIEWCZAS (1949-2012) OCist

Dziś w nocy odszedł do Domu Ojca nasz Współbrat – o. Jerzy Tomasz Niewczas, mnich cysterski. Kapłan ojciec Jerzy po ciężkiej chorobie zasnął w Panu ok. godz. 2.00 nad ranem w szpitalu powiatowym w Starachowicach. Chrystus wezwał go do siebie w liturgiczny pierwszy piątek miesiąca w 63 roku życia, po 34 latach kapłaństwa i w 40 roku życia zakonnego.

Ojciec Jerzy Tomasz Niewczas urodził się 28 grudnia 1949 roku. Do opactwa cysterskiego w Wąchocku wstąpił 5 września 1971 roku. Pierwszą profesję zakonną złożył 6 września 1972 r. Został wyświęcony na kapłana przez sufragana krakowskiego bp Juliana Groblickiego, dnia 20 maja 1978 roku. Po święceniach pracował w Wąchocku jako wikariusz i katecheta. Posługiwał wiernym jako spowiednik, kaznodzieja i rekolekcjonista, z gorliwością wypełniał powierzony mu urząd proboszcza wąchockiej parafii oraz przeora klasztoru.

Przez wiele lat posługiwał jako opiekun chorych, oraz działających przy parafii grup: kółek różańcowych i Apostolatu Maryjnego. W 2003 roku bp Zygmunt Zimowski mianował go diecezjalnym opiekunem wspólnoty Apostolatu Maryjnego,

swoją misję w tym ruchu spełniał z radością i pełnym poświęceniem. W ostatnich latach życia był magistrem kleryków i nowicjuszy.

W ostatnich miesiącach życia zmagał się z ciężką chorobą, doświadczył krzyża bólu i cierpienia, nigdy się jednak nie skarżył, do końca miał nadzieję na pokonanie choroby. Przy szpitalnym łóżku czuwała przy nim rodzina i współbracia. Pan wezwał go do siebie w nocy 3 sierpnia.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w poniedziałek, 6 sierpnia w święto Przemienienia Pańskiego. Jako wspólnota cysterska, wraz z najbliższą rodziną, polecamy Waszej modlitwie duszę naszego zmarłego Współbrata, Ojca Jerzego, ufając, że cieszy się już oglądaniem Boga twarzą w twarz. Za: www.wachock.cystersi.pl

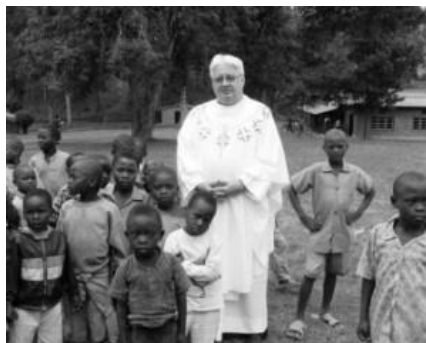
ŚP. KS. TADEUSZ A. WYSZOMIERSKI (1950-2012) MIC

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 31 lipca br. w godzinach popołudniowych zginął w wypadku drogowym śp. ks. Tadeusz Antoni Wyszomierski, marianin, członek domu zakonnego w Górze Kalwarii na Mariankach. Ks. Tadeusz zmarł w wieku lat 62, życia zakonnego 40, kapłaństwa 37.

Ks. Tadeusz Antoni Wyszomierski, syn Stanisława i Jadwigi z d. Oleszczuk, urodził się 11 lutego 1950 r. w Sokołowie Podlaskim. Po ukończeniu liceum ogólnokształcącego w Sokołowie Podlaskim w 1969 r. zgłosił się do naszego Zgromadzenia. Jako kandydat do kleru został skierowany do Mariańskiego Domu Studiów w Lublinie. Po ukończeniu dwuletniego kursu filozofii w WSD w Lublinie, w roku 1971-1972 odbył nowicjat w Skórcu, gdzie 15 sierpnia 1972 r. złożył pierwszą profesję. W kolejnych latach ukończył studia teologiczne w Lublinie, w międzyczasie składając śluby wieczyste w Górze Kalwarii na Mariankach (15 sierpnia 1975 r.). Święcenia kapłańskie otrzymał 5 czerwca 1976 r. w katedrze lubelskiej z rąk bp. Bolesława Pylaka.

Pierwszą placówką duszpasterską ks. Tadeusza był Skórcz, gdzie pełnił obowiązki katechety i współpracownika w duszpasterstwie. Przeniesiony do Grudziądza w roku 1978-1979 pełnił podobne obowiązki jak w Skórcu. W latach 1979-1982 był posługującym w Prowincjalnym Duszpasterstwie Powołań z siedzibą w Warszawie na Pradze. W roku 1982 został

przeniesiony do Lichenia w charakterze wikariusza parafii.

Gdy zaistniała możliwość otwarcia placówki misyjnej w Rwandzie, ks. Tadeusz został włączony do trzyosobowego zespołu założycielskiego. Zwolniony z obowiązków wikariusza, posłany został do Brukseli na roczną naukę języka francuskiego; w sierpniu 1984 przybył do Rwandy, gdzie odbył kurs języka kinyaruanda, a następnie staż pastoralny w parafiach misyjnych. W roku 1985 została założona rezydencja w Mwanze, bezpośrednio zależna od przełożonego Polskiej Prowincji, w której ks. Tadeusz pełnił obowiązki ekonoma rezydencji, gdy zaś w 1987 w miejsce rezydencji został otwarty dom zakonny, został II radnym tego domu.

W roku 1989, ze względu na stan zdrowia, przełożony prowincji odwołał ks. Tadeusza z misji i przeniósł do domu zakonnego w Głucholazach. W latach 1990-1993 był

przełożonym i ekonomem domu zakonnego w Górze Kalwarii. Po zakończeniu kadencji przełożenińskiej został skierowany do pracy w angielskiej Prowincji Matki Bożej Miłosierdzia. W latach 1993-1999, oprócz pogłębiania znajomości języka angielskiego, pracował w Londynie w charakterze prowincjalnego duszpasterza powołań i współpracownika w duszpasterstwie w mariańskiej parafii na Ealingu. W latach 1996-1997 był rektorem rezydencji na Courtfield Gardens; w roku 1998 pomagał duszpastersko w angielskiej parafii w Bath. W latach 1999-2002 był radnym prowincjalnym oraz przełożonym i ekonomem domu w Fawley Court. W roku 2002 został przeniesiony do domu zakonnego na Ealingu. W latach 1994-2010 pełnił obowiązki promotora mariańskich misji w Wielkiej Brytanii.

W roku 2009 został odznaczony przez prezydenta Lecha Kaczyńskiego Złotym Krzyżem Zasługi za zasługi w działalności na rzecz środowisk polonijnych w Wielkiej Brytanii.

W roku 2010 został przeniesiony do Polski i skierowany do domu zakonnego w Górze Kalwarii na Mariankach w charakterze współpracownika w duszpasterstwie.

Dnia 31 lipca 2012 r., jadąc samochodem, zginął w wypadku drogowym koło Jadowa w okolicach Łochowa. *Requiescat in pace!*

Za: www.marianie.pl

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych
Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce

POLSCY ZAKONNICY PRACUJĄCY W AMERYCE PÓŁNOCNEJ I ŚRODKOWEJ

	AMERYKA PÓŁNOCNA I ŚRODKOWA	<i>Biskupi</i>	<i>Kapłani</i>	<i>Bracia</i>
1.	Antigua		2	
2.	Aruba		4	
3.	Barbados		4	
4.	Curaçao		3	
5.	Dominikana		10	
6.	Gwatemala		2	
7.	Honduras		1	
8.	Jamajka		1	
9.	Kanada		130	5
10.	Kostaryka		2	
11.	Kuba		1	
12.	Meksyk		14	1
13.	Nikaragua		3	
14.	Panama		2	
15.	Portoryko		2	
16.	Saint Kitts i Nevis		3	
17.	Salwador		2	
18.	Stany Zjednoczone		232	7
19.	Trynidad Tobago		2	
20.	Wyspy Dziewicze (USA)		2	
	R A Z E M	-	422	13